09/12/2019

Μία ενορία τίμησε τον Αγιογράφο και Ιατρό π. Σταμάτιο Σκλήρη

/ Ενορίες

Αποτελεί έναν γνήσιο άνθρωπο του Χριστού, της αγάπης εν ελευθερία. Λαχταράει την βασιλεία του Θεού και αυτό φαίνεται και από την ζωγραφική του, με τα λαμπερά χρώματα, όπου όλα είναι λουσμένα από το φως της αγάπης του Θεού.

Του Σταμάτη Μιχαλακόπουλου

Εκδήλωση τιμής και ευγνωμοσύνης στον Θεολόγο, Αγιογράφο και Ιατρό Πρωτοπρεσβύτερο Σταμάτιο Σκλήρη, πραγματοποιήθηκε την Κυριακή 8 Δεκεμβρίου, στο Πνευματικό Κέντρο του Ιερού Ναού Ευαγγελιστρίας Πειραιώς, στο πλαίσιο του προγράμματος «ENOPIA εν δράσει...».
Για τον τιμώμενο μίλησαν ο Πρεσβύτερος Πέτρος Μινώπετρος, Ιερέας και Σκηνοθέτης και ο Πρωτοπρεσβύτερος Βασίλειος Θερμός, Ψυχίατρος, Δρ. Θεολογίας.
Την εκδήλωση έκλεισε ο τιμώμενος, ενώ προβλήθηκε οπτικοακουστικό υλικό με

μαρτυρίες για το πρόσωπο και την συνεισφορά του στην ζωγραφική και την αγιογραφία.

Πρεσβύτερος Πέτρος Μινώπετρος
Ο π. Πέτρος παρουσίασε στην ομιλία του κάποια συμφραζόμενα, τα οποία κατά την γνώμη του, παίζουν έναν καταλυτικό ρόλο στην προσωπικότητα, την αισθητική και την πνευματικότητα του π. Σταμάτη Σκλήρη.
Σταθμοί στη ζωή του, ο Πειραιάς, η Ιατρική, η Γιουγκοσλαβία με την Σερβική θεολογία και η συνάντηση του με τον Άγιο Ιουστίνο Πόποβιτς.
Ειδικά μιλώντας για τον τελευταίο σταθμό, ανέφερε ότι ο π. Σταμάτης γνώρισε τον Άγιο που υπήρξε μεγάλος συγγραφέας και μεγάλος θεολόγος, γνωρίζει μία Εκκλησία που είναι εν διωγμώ και έναν χριστιανισμό κάτω από ένα καθεστώς ολοκληρωτισμού.
Στη Γαλλία είχε την εμπειρία, μέσα από τις μελέτες του στα μεγάλα μουσεία, να έρθει σε επαφή με όλο το πνεύμα του μοντερνισμού και του μεταμοντερνισμού από πρώτο χέρι.
Μπήκε έτσι στη δοκιμασία να δει τι πράγματα αξίζουν στην δική του κουλτούρα και παράδοση, μέσα σε έναν διάλογο, αντίλογο και αντιπαράθεση με ότι σημαντικό είχε η Γαλλία.
Καθοριστικός σταθμός στην διαδρομή του, ήταν το Ίδρυμα Γουλανδρή – Χορν την δεκαετία του 1980.
Μιλώντας για την ζωγραφική του τιμώμενου, σημείωσε:
«Η ζωγραφική του π. Σταμάτη δεν ανήκει σε καμία ιδεολογία, δεν υπακούει σε κανέναν αισθητικό κώδικα. Όλη η παιδεία που έχει δεν υπακούει σε κανόνες.
Και ο τρόπος που προτείνει είναι «μάθε να ζωγραφίζεις και κάνε τη δική σου ζωγραφική». Τον ενδιαφέρει να έχει ο ζωγράφος την αυτονομία του, την δική του γλώσσα και προσωπικότητα.»
Και ένα άλλο στοιχείο, είναι η παιδικότητα με την έννοια του παιχνιδιού. Η ευαισθησία, η ανθρωπιά, η σαλότητα και κυρίως το ασκητικό ήθος.
Ένα άλλο σημαντικό στοιχείο είναι η ανάδειξη της αγιογραφίας. Η συμβολή του στην αγιογραφία και για τις επόμενες γενιές, είναι ότι έβαλε την εικόνα στο κέντρο της πολιτιστικής ζωής, της κουλτούρας της Ελλάδας.
Είναι ο μόνος που διαλέγεται με την κοσμική ζωγραφική και βάζει την αγιογραφία σε πρώτο πλάνο.
Και δίνοντας και μίαν άλλη διάσταση και στην κοσμική ζωγραφική, καταργεί τον διαχωρισμό που έγινε μετά την πτώση της βυζαντινής αυτοκρατορίας, όπου η εκκλησιαστική ζωγραφική περιθωριοποιήθηκε και έγινε ένας πίνακας.
«Και άρα, η εικόνα σαν αντικείμενο λατρείας, μπήκε μέσα στον κόσμο. Και βάζει και την ίδια την ζωγραφική να στοχαστεί, αν ένας πίνακας είναι ένας απλός πίνακας ή έχει μια άλλη ιερή διάσταση.

Το έργο τέχνης έχει μια ιερότητα αυτή καθ’ εαυτή, ανεξάρτητα από την θεματική του.»

Πρωτοπρεσβύτερος Βασίλειος Θερμός

Ο π. Βασίλειος εξέφρασε την μεγάλη εκτίμηση του για το πρόσωπο του π. Σταμάτη και τον θαυμασμό για το έργο του.

Καθώς η εκκλησιαστική ζωγραφική, έχει μπει σε ένα νάρθηκα εδώ και χρόνια, αυτόν της μίμησης, ξεπηδάει σαν δώρο Θεού η ελευθερία του π. Σταμάτη.

«Θα επηρεάσει το μέλλον της εκκλησιαστικής ζωγραφικής το πέρασμα του, γιατί η καινοτομία του σήμερα, είναι η κοινή γλώσσα του αύριο.

Η πρώτη άμεση εντύπωση είναι ότι εκπλησσόμαστε βλέποντας τα έργα του.»

Αναφέρθηκε στη συνέχεια, στην ποιμαντική του π. Σταμάτη Σκλήρη. Κάθε ποιμενόμενος άνθρωπος, τόνισε, είναι ένα μυστήριο, κι αυτό το μυστήριο οφείλει να εκπλήσσει.

Αν δεν εκπλήσσει, τότε ο ποιμένας έχει τυποποιηθεί, έχει παγιωθεί μέσα σε αυτονόητα.

«Ο ποιμένας πρέπει να εκπλήσσεται από το μυστήριο του ανθρώπου που έχει μπροστά του, διότι μόνο τότε θα μπορέσει να τον κάνει να εκπλαγεί από το μυστήριο του Θεού.

Η πραγματική ποιμαντική, που δεν επικεντρώνεται μόνο στα ελαττώματα του άλλου, αλλά εκπλήσσεται από τα στοιχεία του μυστηρίου που έχει μέσα του και τα αγνοεί και ο ίδιος, μπορεί να τον κάνει να εκπλαγεί από τον εαυτό του.»

Στη συνέχεια παρουσίασε μαρτυρίες που έχει συλλέξει από ανθρώπους που γνωρίζουν τον π. Σταμάτη και έχουν πνευματική σχέση μαζί του.

Μαρτυρίες που καταδεικνύουν ότι αποτελεί έναν γνήσιο άνθρωπο του Χριστού, της αγάπης εν ελευθερία, μία ευλύγιστη προσωπικότητα που μπορεί καρδιακά να κάνει παρέα με τον καθένα και να το χαίρεται.

«Παράλληλα, είναι μία ευφυής, πολυδιάστατη προσωπικότητα με ευρύτητα πνεύματος.

Λαχταράει την βασιλεία του Θεού και αυτό φαίνεται και από την ζωγραφική του, με τα λαμπερά χρώματα, όπου όλα είναι λουσμένα από το φως της αγάπης του Θεού.»

Πρωτοπρεσβύτερος Σταμάτης Σκλήρης

Την εκδήλωση έκλεισε ο π. Σταμάτης που ευχαρίστησε τους διοργανωτές και τους ομιλητές και αναφέρθηκε στην εμπειρία του από την ενασχόληση του με την ζωγραφική και την αγιογραφία.

Ενώ τόνισε. ότι ο ίδιος δεν έχει ποιμαντική, αλλά μία «ντουλάπα», από την συναναστροφή του με αγίους ανθρώπους.

Φωτογραφίες: Παναγιώτης Καράπασιας

ENOPIA

ENOPIA
έν σράσει...